

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ (ΓΝΩΣΤΟ) Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ 1 – 3

- 1. Ο Μαντίθεος αρχίζει το λόγο του με ένα παράδοξο. Ποιο είναι αυτό και τι σκοπό έχει;**

Ο Μαντίθεος ξεκινά τον λόγο του λέγοντας κάτι που πράγματι δεν θα περίμενε κανείς να το πει ένας δοκιμαζόμενος πολίτης. Ευχαριστεί τους κατηγορούς για την ευκαιρία που του δίνουν να παρουσιάσει όσα έχει κάνει στη ζωή του. Για την ακρίβεια, και για να δείξει πως τελικά οι σκοποί των κατηγορών είναι ιδιοτελείς και χωρίς να στηρίζονται στην αλήθεια, συμπληρώνει λέγοντας ἐκ παντός τρόπου βλάπτειν με. Αυτό το ἐκ παντός τρόπου μετριάζει πράγματι την δύναμη της φράσης του Μαντιθέου και την έκπληξη των ακροατών. Ο Μαντίθεος πετυχαίνει τον σκοπό του που είναι η πρόσεξις, δηλαδή το κέντρισμα της προσοχής του ακροατηρίου, και που αποτελεί έναν από τους τρεις (πρόσεξις – εὔνοια – εὐμάθεια) αντικειμενικούς σκοπούς του προλόγου. Συμπληρωματικά μπορούμε να πούμε ότι αυτό το είδος προλόγων (όπου ο κατηγορούμενος ευχαριστεί τον κατήγορο!) είναι προσφιλές στον Λυσία.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ – ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

- 2. Γιατί ο Μαντίθεος αναφέρεται στη συμπεριφορά που επέδειξε στη δημόσια ζωή του;**

Ο Μαντίθεος αναφέρεται στον δημόσιο βίο του, γιατί γνωρίζει ότι δημόσια εικόνα του θα επηρεάσει περισσότερο τους βουλευτές στην επικύρωση της εκλογής του ως βουλευτή. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Αθηναίος εκείνης της εποχής καταξιωνόταν περισσότερο ως ενεργό και υπεύθυνο μέλος της πόλης του, ως πολίτης και όχι ως ιδιώτης. Η ολοκλήρωσή του εξαρτιόταν από το βαθμό συμμετοχής του στα κοινά, δηλαδή από την πολιτική του κοινωνικοποίηση. Αντίθετα, αν ήταν αδιάφορος προς τα κοινά, έμενε απλά ιδιώτης και απομονωνόταν από τα δημόσια δρώμενα, αφού δεν καλλιεργούσε πολιτική συνείδηση. Για όλους τους παραπάνω λόγους λοιπόν ο Μαντίθεος αναφέρεται στη δημόσια ζωή του και θεωρεί μέγιστη απόδειξη της εντιμότητάς του τις κακολογίες εκείνων που δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά, εκείνων που είναι αργόσχολοι και συχνάζουν σε κακόφημα μέρη. Τα μέρη αυτά θεωρούνταν τόποι διαφθοράς όπου δυστυχώς συχνάζαν πολλοί

νεαροί Αθηναίοι. Το ότι λοιπόν τέτοιου είδους άνθρωποι των συκοφαντούν, δείχνει ότι ο ίδιος δεν έχει καμία σχέση με αυτούς, δεν είναι όμοιός τους και ότι είναι άνθρωπος ανώτερος, γι' αυτό και προκαλεί τον φθόνο τους. Οι κακολογίες και οι ψευδολογίες εις βάρος του είναι συνέπεια του φθόνου που νιώθουν κάποιοι εξαιτίας της ηθικής του ανωτερότητας.